

κι' ἐμελεψεν ἐκ τοῦ βήματος αὐδῆς γλυκαίης μέλος,
τοῦ λόγου του τοῦ περνούου συνέχεναι καὶ τέλος.

Οὐκοῦν ἰδὼν ὁ Συγγαλός, ὁ τόσον περκαρνεῖς,
πῶς ἄδικα τὰ λόγια πᾶν
κι' ὅτι τετέλεστο τὸ πᾶν,
μκντεῦσας τὰ γενόμενα καὶ πῶσιν ὄσφρανηθεῖς,
ὡς ὁ Κρονίων ἐνευσε μ' ἕνα καὶ μόνον νεῦμα
καὶ μκνφερότο λήξεως μετὰ τοῦ Κόντη γράφει,
κι' εὐθύς τὸ Βουλευτήριον παρῆδωκε τὸ πνεῦμα,
ἐν ἄλλοις λόγοις ἔσφυε μετὰ τὸ αὐτὴν πιλᾶφι.

ᾠ! τῆς ἀπάτης τῆς φρικτῆς καὶ τῆς περκαρνομίας!
τοῦλάχιστον ἂν πλήρωσε τῆς χίλιας ὁ Ταμίης.
ᾠ τῆς φανάκης τοῦ μουγγου κι' ἐκείνου τοῦ Κορραῖτη,
ποῦ μκνφερότο λήξεως ἐπῆγαν 'στὸ Πλάτσι.

Σημάκιν κμκατίζουσαν δὲν βλέπω σὺν καὶ πρῶτα,
κι' ἔδουσαν καὶ τὰ φῶτα.
ᾠ λήξις τῆς συναγωγῆς
καὶ τῆς μεγάλης χάρρας,
ὡ πληθῆς τῆς εὐάνδρου γῆς,
καυτίδος τῆς παλάδρας.

ᾠ νέον πραξικόπημα, καράξιαν τοὺς πατέρας,
ὁπῶταν κι' ὁ Θεόδωρος, ἔλθουσας τῆς Δευτέρας,
πρὸς τὴν Βουλὴν ἐβάδιξε μετὰ τῆς ἡμετέρων,
γοργῶν τὸ βῆμα φέρων.

Πλὴν ὡ τῆς φρίκης τοῦ παπποῦ μετὰ τὸ χιονότο φρούδι,
ὅταν ἐκείνου τὸ χαρτί φάτακ 'μπροστά του πῶδε,
καὶ κάποιος περκαρτὰς κλητήρ εἶπε τῷ Κορδιονίθι
πῶς διαλέλυται Βουλὴ κι' οὐδεὶς οὐκ ἔστιν ὠδε.

Τὸτ' ἐπεφώνησε διψῶ πρὸς φίλους ὁμοδόξους,
καὶ τις τῶν Βουλευτῶν
ἐμπλήσας σπύγγον ἔξωσ
ἐπότιζεν αὐτόν.

Ἐ'Ηλί λαμὰ σβέκαχλιβὴν κρουγάζει νῦν ὁ Δράκων,
κατανοήσας τῶν τριῶν τὴν πρῆξιν τὴν δολίαν,
ἤρωταν δὲ τινες ἐκεῖ: μὴ κρᾶζῃ Κοσσονάκων
τὸν ἐκ Μεγαλοπόλεως, ὅπου τὸν λέν 'Ηλιαν;

Ἐἶπεν ὁ Κόντης ἐξκαλὸς τοῖς φίλοις μαθηταῖς:
οὐκοῦν κι' ἂν δὲν ἐπῆρατε τῆς χίλιας μετρηταῖς,
νῦν ἐδοξάσθητε καὶ οὐεὶς κι' ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων
εἰς τὸν πᾶρόντα σάλον.

'Ἔστες μὲν, φίλοι, δι' ἐμοῦ,
ἐγὼ δὲ πάλιν δι' ὑμῶν,
συνεδοξάσκαμεν δ' ὁμοῦ
τὸν Κυβερνήτην τὸν ὠμόν.

Σιμόπουλος δ' Ἀνάργυρος, γνωστός ἐκ τῶν γνωστῶν μου
κι' ὁστούν ἐκ τῶν ὁστών μου,
ἐδόξασε καὶ σὰς καμὲ καὶ μετὰ τὸ περκαρπάνον,
ἐγὼ δ' αὐτόν ἐδόξακα κι' ἰσῶτιμον τὸν κάνον,
οὐκοῦν συνεδοξάσκαμεν ἀλλήλους μετὰ τὸν Ἄγιο
καὶ τοῦ Ζαχίμη τοῦ μπεμπὲ τοῦ δῶσαμ κουράγιο.

Τὸν νόμον τετέλεκατε, τὴν πίστιν ἐφυλάξατε,
πλὴν μετὰ τὰ νομοσχέδια τὴν πίστιν μὰς ἀλλάξατε
κι' ὀλίγου δὲν νὰ φέρετε διάσπασιν καὶ ρῆξιν,
μὰ σὰς τὴν στείραζκαμε κι' ἐμεῖς μετὰ τῆς Βουλῆς τὴν λῆξιν.
Οὐκοῦν μετὰ τὰς χίλιας σὰς πολὺ μετὰ συγκινεῖτε,
κι' ἂν ὁ Φωκίων φουβήσει τὸν Ράλλην τὰς ἀρετικαῖς,
μὴ ταραξοῦσιν παντελῶς ἡ φίλη σὰς καρδίαι,
κι' ἂν μοῦ περίσσευαν λεπτὰ, περίλυπα παιδιὰ,
ἐγὼ θὰ τῆς ἐπλήρωκα τῆς χίλιας 'στὸ φουάτο,
μὰ τώρα...καυτεῦδο σὰς κι' ἀντίο ντελ πασαάτο.

Βουλὴν τὴν προκίονιον,
τοῦ λόγου τὸ διακίονιον,
δεῦτε μετὰ βῆμα βῆμα κι' ἐνθυμηθῶμεν ἡδη
τοὺς ὕπνου, τὰ ρουχαλιτὰ, τὸ διακίως βρσιδι,
τοὺς κμκηθμούς, τοὺς βρυχηθμούς, τοὺς βόγγους, τὰ ραπί-
[σκατα,

τὴν ἐξῆψιν, τοὺς ἐμπυσομούς, τοὺς γδούπους τὰ λακτισματὰ,
τὰς στάσεις, τὰς ἐνστάσεις τῆς καὶ τὰς ἐπερωτήσεις,
τὸν ἕλῶν τοῦ Πλακτοῦτας τὰς πρὸς τὰς καταμετρήσεις,
τὰ δικάσκα κμκατέρικα τοῦ πρὸς τῆς Βουλῆς τὴν θύραν,
τὴν σῶτερειαν περκαίτησιν, ποῦ 'πίσω τὴν ἐπῆραν,
τὰ τόσα δικαυθίλια μετὰ καὶ μετὰ γάλα
'στῶν δύο κμκατῆκνὰκνῶν τὰ σπῆτα τὰ μείγῆλα,
τὰ ψι ψι ψι καὶ τοὺς κρουφτοὺς γράβες πολιτικῆς
'στὸν μυστικὸν προβάλλων,
τοὺς σπύγγους καὶ τὰς κμκίτηγας κατὰ τῆς Ἐθνικῆς
μετὰ γλώσσας καὶ μετὰ κλάμων.

Ἐνθυμηθῶμεν, ἀδελφοί,
τὴν ὕψιν τῆς τὴν κμκατῆρῆ,
τᾶνηλεῆ ντουῖλα τῆς, καὶ τοῦ θεοσινος κι' ἐκείνας
τὰς ζητουμένκας πάντοτε πολεμικὰς εὐθύνκας,
ποῦ τρομερὰ θὰ ζητηθοῦν μετὰ τὸν συνῆθη τόπον
καὶ 'στὸν κατόπιον χρόνον
χάριν δικακμκαδέατος
τῆς ἐξημμένης πλάσεως.

Πρὸς δὲ καὶ τὴν διαρρηξὴν φιλίας ἐσημέρου
τῶν ἄλλων καὶ τοῦ γένου,
τὰ διὰ λίστας ἀριθμῶν παννῶγια σταχυώματὰ,
ποῦφρευκν ὡς σουδαρικ μετὰ τὰ ζημερωματὰ
κι' ἐνόμικες πῶς ἐκλακιν τὸν κύρη καὶ τὴν μάννα των,
καὶ τέλος τὸν ἀνέλπιστον κι' ἔλεσινὸν τῆς θᾶκντων.

Ἡ Χάρρα κατακλέκισται, κανεὶς δὲν εἶν' ἐκεῖ,
μόνον ἡ Δόξα καθέβεται κρνωθῆσας καὶ λευκὴ,
κι' ἐνθυμουμένη διαρκῶς τὴν θηριῶδη πάλιν
ἀπὸ τῆς ἔδρας τῆς μίκας μεταπῆδε 'στὴν ἄλλην.
Διὸ βοήσωμεν κι' ἡμεῖς: ἰδοὺ πρὸς δόξαν στάδιον,
ἐνδόξως γὰρ δεδῶξασται τοῦ κράτους τὸ Παλλάδιον.

Ὁ Χάμλετ ὁ Σκιζῆπῆρος, ὁ τέλειος ἐν κᾶλλει,
περιφανῆς μετὰφρασις τοῦ Μι τοῦ Διακμκαρῆ,
πωλεῖται 'στὸ Γραφεῖον μκν ἀντὶ μίκας ἀρχμκαγῆς,
κι' εἰς φίλους τὸν συστήνοντες θερμῶτατὰ κι' ἐμεῖς.

Γιατρός Φιλαρετοπούλου, πολλὴν σπουδὴν ἐγκλείων,
σπουδαῖον περὶ Καλλοῆς ἐδόξακε βρσιδιον,
ἐγκλῶτιον γὰρ καθεμῆρὰ κυρία καὶ κοπιῶν,
ποῦ μετὰ τὰς ὁδηγίας του διὰ γίνῃ μίκα πρέλλια.